SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 16. decembra 2004*

V zadevi C-358/03,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene 19. avgusta 2003,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata D. Martin in H. Kreppel, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Republiki Avstriji, ki jo zastopa E. Riedl, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožena stranka,

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, N. Colneric, sodnica (poročevalka), in J. N. Cunha Rodrigues, sodnik,

generalni pravobranilec: A. Tizzano,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih Skupnosti s tožbo predlaga Sodišču, naj ugotovi, da Republika Avstrija ni izpolnila obveznosti iz člena 9 Direktive Sveta 90/269/EGS z dne 29. maja 1990 o minimalnih zdravstvenih in varnostnih zahtevah za ročno premeščanje bremen, kadar za delavce obstaja predvsem nevarnost poškodbe hrbta (četrta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS, UL L 156, str. 9), s

tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za popolno uskladitev s to direktivo, oziroma s tem, da o tem ni obvestila Komisije.

Pravni okvir in predhodni postopek

2 Kot izhaja iz člena 1(1), so v Direktivi 90/269 določene minimalne zdravstvene in varnostne zahteve za ročno premeščanje bremen, zlasti kadar obstaja nevarnost poškodbe hrbta delavcev.

3 Skladno s členom 9(1) navedene direktive morajo države članice sprejeti zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najkasneje do 31. decembra 1992, in o tem takoj obvestiti Komisijo. Predpisan rok za prenos te direktive je za Republiko Avstrijo, ki je dne 1. januarja 1995 postala članica Skupnosti, zapadel z dnem pristopa te države članice k Skupnosti.

4 Upoštevajoč, da jo Republika Avstrija ni obvestila, da je sprejela vse potrebne določbe za uskladitev z Direktivo 90/269 in da nima na razpolago drugih podatkov, na podlagi katerih bi lahko zaključila, da je ta država članica v zvezi s tem sprejela potrebne ukrepe, je Komisija začela s postopkom zaradi neizpolnitve obveznosti.

5 Ob ugotovitvi, da omenjena direktiva ni bila prenesena, glede varstva uslužbencev dežele in občin na Koroškem niti glede varstva delavcev v kmetijskih in gozdarskih podjetjih na Gradiščanskem in Koroškem, je Komisija 19. decembra 2002 izdala obrazloženo mnenje, s katerim je Republiko Avstrijo pozvala, naj sprejme ukrepe, potrebne za uskladitev s tem mnenjem, v roku dveh mesecev od njegove objave.

6 Komisija ni bila zadovoljna z odgovori avstrijskih organov, zato je vložila to tožbo.

Tožba

7 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da se neizpolnitev obveznosti države članice ugotavlja na dan po izteku roka, ki je določen v obrazloženem mnenju (glej zlasti sodbi z dne 15. marca 2001 v zadevi Komisija proti Franciji, C-147/00, Recueil, str. I-2387, točka 26, in z dne 4. julija 2002 v zadevi Komisija proti Grčiji, C-173/01, Recueil, str. I-6129, točka 7).

8 Avstrijska vlada navaja, da očitek o neizvršitvi prenosa Direktive 90/269 ni utemeljen v delu, ki se nanaša na Gradiščansko, ker je bil v letu 2000 sprejet predpis, o katerem je bila Komisija obveščena 24. oktobra 2000.

9 Komisija je v repliki ta dejstva priznala.

10 Ker je bilo obrazloženo mnenje izdano 19. decembra 2002, je zato treba tožbo zavrniti v delu, ki se nanaša na Gradiščansko.

11 Čeprav glede dežele Koroške avstrijska vlada ne ugovarja očitani neizpolnitvi obveznosti, pa vendarle navaja, da se bi predpis, potreben za popolni prenos Direktive 90/269 v delu, ki zadeva kmetijske in gozdarske delavce, moral objaviti konec leta 2003. Glede nujnosti, da se sprejmejo ukrepi za prenos, katerih namen je zagotoviti varstvo deželnih in občinskih uslužbencev ter uslužbencev občinskih društev, bi morala zvezna država redno obveščati pristojne organe dežele Koroške o obveznostih na tem področju.

12 V tem kontekstu avstrijska vlada poudarja, da avstrijsko ustavno pravo zvezni državi prepoveduje sprejetje ukrepov za prenos namesto dežele in da bi lahko le sodba Sodišča omogočila utemeljitev pristojnosti zvezne države za izvedbo prenosa.

13 V tem pogledu je treba spomniti, da se po ustaljeni sodni praksi država članica ne more sklicevati na določbe, prakso ali okoliščine svojega notranjega pravnega reda, vključno s tistimi, ki izhajajo iz njene zvezne ureditve, da bi upravičila nespoštovanje obveznosti in rokov, določenih s posamezno direktivo (glej zlasti sodbo z dne 11. oktobra 2001 v zadevi Komisija proti Avstriji, C-111/00, Recueil, str. I-7555, točka 12). Čeprav vsaka država članica prosto, po svoji presoji, notranje razporedi zakonodajne pristojnosti, ostaja na podlagi člena 226 ES sama odgovorna Skupnosti za spoštovanje obveznosti, ki izhajajo iz prava Skupnosti (sodba z dne 10. junija 2004 v zadevi Komisija proti Italiji, C-87/02, Recueil, str. I-5975, točka 38).

14 Zato je treba oceniti, da je tožba Komisija utemeljena v delu, ki se nanaša na deželo Koroško.

15 Glede na zgoraj navedene ugotovitve je treba ugotoviti, da Republika Avstrija s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev v deželi Koroški z Direktivo 90/269, ni izpolnila obveznosti iz te direktive, in v preostalem delu tožbo zavrniti.

Stroški

16 Na podlagi člena 69(3) Poslovnika lahko Sodišče odloči, da se stroški delijo ali da vsaka stranka nosi svoje stroške, kadar vsaka stranka uspe samo z delom

zahtevka. Ker je bilo tožbi Komisije le delno ugodeno, vsaka stranka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

1. **Republika Avstrija s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev v deželi Koroški z Direktivo Sveta 90/269/EGS z dne 29. maja 1990 o minimalnih zdravstvenih in varnostnih zahtevah za ročno premeščanje bremen, kadar za delavce obstaja predvsem nevarnost poškodbe hrbta (četrta posebna direktiva v smislu člena 16(1) Direktive 89/391/EGS), ni izpolnila obveznosti iz te direktive.**

2. **V preostalem delu se tožba zavrne.**

3. **Komisija Evropskih Skupnosti in Republika Avstrija nosita vsaka svoje stroške.**

Podpisi